

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 268

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδῶς Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 1 Ἀπριλίου 1884.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης εἶνε ὁ ὀξυνοότερος καὶ δικαιοτέρος πολιτικὸς ἀνὴρ, ἀφ' ὅσους ποτὲ ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν μας.

Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀγαπᾷ τοὺς τραπεζίτας καὶ καταπολεμεῖ ἀνηλεῶς τὴν κυβερνῶσα ἀρχὴν. Ἀκούει τὴν γνώμην ὄλων καὶ χωρὶς ἄ ἐπιμείνη εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἐκ φιλαυτίας ἐνδίδει ἀμέσως καὶ παραδέχεται πᾶσαν ὀρθὴν παρατήρησιν.

Τὰ φορολογικὰ τοῦ νομοσχέδια εἶνε προτόντα μικρᾶς καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης καὶ δεδοκιμασμένης πείρας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φορολογία ὑπῆρξε τὸ ἐπιωφελέστατον πάντων μέτρων καὶ τὸ μόνον κατορθώσαν νὰ πληρώσῃ τὰ δημοσία ταμεῖα.

Αἱ μεταρρυθμίσεις ἄς εἰσῆγαγεν εἰς τὸ σύστημα τῆς γενικῆς στρατολογίας ἐγένοντο δεκταὶ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος μετὰ κρυφῆς ἀγαλλιᾶσεως.

Κανείς ποτὲ πολιτικὸς ἀνὴρ δὲν ἔχαιρε τόσην ἀγάπην καὶ τόσην ὑπόληψιν παρὰ τῷ λαῷ. Καὶ ἂν ἔλειπον αἱ περὶ τὴν κατοικίαν του περιπολῖαι καὶ αἱ διπλαῖ καὶ τριπλαῖ φρουραὶ, ὁ λαὸς θὰ προσέφερετο ἐκούσιως νὰ σχηματίσῃ αὐτὸς σωματοφυλακὴν διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰς πολυτίμους ἡμέρας του.

Οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτὸν βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα σύνοδον, ἔδειξαν θέλησιν ἰσχυρὰν καὶ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος ἔκτακτον.

Ὁ κ. Λομβάρδος εἶνε ὁ ἀκεραιότατος τῶν συναδέλφων του. Ἔχει τόσον μεγάλην τὴν πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν, ὅσον μικρὰν ἔχει τὴν ρίνα.

Ὁ ἀνεκτικώτερος καὶ φλεγματικώτερος τῶν μέχρι τοῦδε ἀτυνόμενων εἶνε ὁ κ. Κοσσονάκος. Ὅσακις τῷ δίδωσιν ἐν ράπισμα στρέφει εὐαγγελικῶς καὶ τὴν ἑτέραν παρεῖναι.

Ὁ μεγαλοφυέστερος τῶν τμηματάρχων καὶ ὁ πολυμαθέστερος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε ὁ κ. Καζάζης.

Ὁ μᾶλλον ἐπαξίως κατέχων τὴν θέσιν τοῦ πρεσβευτοῦ εἶνε ὁ κ. Σκουλούδης.

Ἄν ὑπάρχῃ ἀληθὴς ἐπιστημονικὴ δόξα ἐν Ἑλλάδι, αὕτη συγκρατεῖται ὀλοκλήρως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Πύρρα.

Αὐτὰς καὶ ἄλλας τινὰς ἰκὴν ἀληθείας ὁ Ἀσμοδαῖος

ἤσθάνετο τὴν ἀνάγκην ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἐκφράσῃ, εὕρισκε δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ πράξῃ τοῦτο εὐχαρίστως σήμερον, ὅτε ἀρχεται ἐπισημῶς τὸ ἔαρ, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνοίγουσι τὰ ἀνθη καὶ αἱ καρδίαι.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἀπριλίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Πολλοὶ παρεξενεύθησαν διότι κατὰ τὸ παρατεθὲν τὴν ἐσπέραν τῆς 25 Μαρτίου γεῦμα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν παρεκάθησεν καὶ ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτὴς κ. Σκουλούδης. Τοῦτο ὅμως καθ' ἡμᾶς οὐδεμίαν ἔκρεπε νὰ παρῆται ἔκπληξιν ἔκρεπε πάντες νὰ ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει χρηματιστικῶν του ἐπιχειρήσεων ἐπήνεγκεν εἰς τὴν ἄλλοτε κυριάρχον ἡμῶν ὄχι μικρότερας συμφορίας, ἀφ' ὅσας ἐπροξένησαν αὐτῇ τὰ τρομπόνια καὶ οἱ λῆροὶ τῶν γιγάντων τοῦ 1821.

***

Ἐὰν μεταξὺ τῶν οἰκιῶν διεκρίθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ οἰκία Πιλαβίου, μεταξὺ τῶν πόλεων ἀναμφιδόλως διεκρίθη ὁ Πυραϊεύς. Τὰ κανόνια τοῦ κ. Σουσιάνου, ἡ ροκέραις τῆς δημοφιλῆς καὶ ἡ ἀνάφλεξις τῶν ἀχρήστων βαρελίων τῶν παντοπωλῶν, παρ' ὀλίγον νὰ κατακαύσωσιν ὀλοκλήρως τὴν πόλιν, ἦτις ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς 25 Μαρτίου δικαιοῦται πλέον νὰ διεκδικῇ τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς καταγωγὴν τῆς.

***

Ἄν καὶ παρῆλλον τόσαι ἡμέραι, ἂν καὶ παρενεβλήθησαν πανηγύρεις, ἑορταὶ, ἐκθέσεις, λόγοι Ἀφεντούλη καὶ ποιήματα Ταβουλάρη, ἐν τοῖτοις ἢ ἐκ τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Λάτα ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ του ἐντύπωσις δὲν παρῆλθεν. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀκόμη δὲν ἠμποροῦμεν νὰ λημονήσωμεν πῶς ὁ κ. Λάτας ἐφάνη τόσον ὀλίγον εἰ-

λικρινής, μη είπών ουδέ λέξιν περί της χρυσής ταμπακέρας, ένφ, ως γνωστόν, ώμίλησε περί χαρισμάτων.

***

Κατά τας έφημερίδας, ο κ. Δ. Ταβουλάρης άνεκηρύχθη έπίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου των αγωνιστών. Κατά τινα όμως φίλον μας, ο κ. Ταβουλάρης έγινετο έπίτιμος πρόεδρος του θιάσου των αγωνιστών.

***

Τόσον πολύ αύξάνει ή τιμή των ύψισμάτων με το νέον δασμολόγιον, ώστε αμφιβάλλομεν αν και ο Χριστός σήμερα θά είχε το θάρρος να συμβουλεύση τους έχοντας δύο χιτώνας να δίδωσι τον ένα.

***

Με εκατοντάδα νόμων έπροίκισεν ή έφρετινή της Βουλής σύνοδος την νομοθεσίαν μας. Καθ' ής μανθάνομεν και άλλα εν τοις ύπουργείοις νομοσχέδια καταρτίζονται διά την έπερχομένην σύνοδον. "Ωστε δυνάμεθα να είπωμεν, ότι το διάσημον άγγλικόν άπόφθεγμα times is money, ο κ. πρωθυπουργός μας μετέβλεπεν εις times is bill, ο χρόνος είναι νομοσχέδια.

***

Άφου διά τινος νομοσχεδίου ψηφισθέντος έσχάτως υπό της εν μακαρία τη λήξει συνόδου έλήθη πρόνοια περί κεντρικής διοικήσεως του ύπουργείου των Ναυτικών, έλπίζομεν ότι και περί των λοιπών ύπουργείων θά ληθῆ φροντίς κατά την έπόμενην σύνοδον, διότι και αύτάν ή διοίκησις δεν είναι όλιγώτερον εκκεντρική.

***

Τα πρακτερεία του Χαβάς και του Στέφανη έχουνι θεαίως ήδη άνγγείλει εις την Εύρώπην το σπουδαιότατον της εβδομάδος γεγονός πρ' ήμιν το οποίον άνήγγειλεν εν πρώτη γραμμῇ το αστυνομικόν δελτίον, την άνεύρεσιν δηλαδή των έμματουαλίων της κυρίας Ροζού, ο κ. Κοσσονάκος ήθέλησεν ίσως διά της άγγελίας ταύτης να εκδικηθῆ, καθιστών γνωστόν διά του δελτίου του εις το δημόσιον ότι είναι πρεσβύψ ή κυρία Ροζού, την οποίαν ένεκε του φύλου της και της ξένης υπηκοότητός της δεν ήδύνατο άλλίως να τιμωρήσῃ διά τας στασιστατικάς έπιγραφάς.

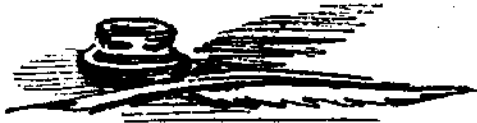
***

Διά τους τυχόν άγνωστους προσθέτομεν ότι ή κυρία Ροζού την ήμέραν της Έθνικής έορτής άνήρτησεν επί του έξώστου της οικίας της διαφόρους έπιγραφάς ενθέριμως συνογορούσας ύπερ της καταργήσεως της βασιλείας και της άναρρήσεως της δημοκρατίας. Τοιούτοτρόπως έξεδηλώθησαν φανερά κί πολιτικά πεποιθήσεις της κυρίας Ροζού και τα δημοκρατικά φρονήματα θ' αντιπροσωπεύονται του λοιπού εν τη βουλή υπό των δύο γνωστών δημοκρατικόν βουλευτών, της κυρίας Ροζού και... του κ. Λομβάρδου όταν εορθεθῆ εκτός της έξουσίας.

***

Έν τοιούτοις ή άνεύρεσις των έμματουαλίων της σεβαστής κυρίας συμβαίνουσα κί κβώς μετά την παρέλευσιν του έξάλλου ένθουσιασμού ύρ' ου κατελήθη έφέτος ο λαός πρὸς πανηγυρισμόν της έθνικής έορτής, έχει σημασίαν ίσχυροφρον πολύ μεγάλην. Τα έμματουαλία διά τας θολάς όράσεις είναι πράγμα χρησιμώτατον. Και ή ιδιική μας όρασις έσκοτίσθη άρκετά εκ των σημαίων, των

λυγών και των βεγγαλικών φώτων' καιρός είναι τώρα να ιδώμεν εύκρινῆ τά πράγματα και όχι υπό του ένθουσιασμού το πρίσμα. Καιρός είναι και ή Έλλάς ν' άνεύρη όπως και ή κυρία Ροζού τα έμματουαλία της.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΑΙΑ

Πρωταπριλιάς ήμέρα!.. ψευτιάς και παραμύθια... με φέμματα του κόσμου βούζουνε τ' αύτιά... Τί εύτυχείς θά ήσαν οι άνθρωποι αλήθεια, αν μόνο μιὰ ήμέρα περνούσεν ή ψευτιά!

Κ' έμεις της ρωμησούνης οι εύγενείς ίππότες, που έχουμε το φέμμα για μόνη μας δουλειά, ώσαν να λέμε τάχα κί' αλήθειαις πότε πότε, με φέμματα γελούμε και τη Πρωταπριλιά.

Και τί σ' αύτό τον τόπο δεν είναι μόνο πλάνη, και τί δεν είναι δόλος και καθαρή ψευτιά; και πότε της αλήθειας ο ίσχιος κών έφάνη ή μέσα εις τα λόγια, ή μέσα στα χαρτιά;

Έκείνος ρητορεύει, αύτός την πένα πιάνει, ο άλλος για του έθνους τη δόξα πολεμεί και για να 'πῆ το φέμμα καθένας όρκο κάνει ίπάνω 'στην αλήθεια, απάνω 'στην τιμή.

Πρωταπριλιά προβάλλει με της ψευτιάς το στόμμα! για 'μάς αλήθειαις κρύβει αύτή ή 'μέρα μόνο, γιατί αύτή τη 'μέρα το φέμμα είναι φέμμα, ενώ περνά γι' αλήθεια όλο τον άλλο χρόνο.

SOURIS.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ... Ν. ΚΑΖΑΖΗ

Έχομεν ύπ' όψει κομφῶς εκτετυπωμένον τον εν τῷ Βιρβακίω επί τη έορτῇ των τριών Ίεραρχῶν απαγγελθέντα λόγον του κ. Καζάζη «Το ελληνικόν πνεύμα εν τῇ ιστορίᾳ». Δεν ήξεύρομεν αν το ελληνικόν πνεύμα, ως διήκει διά της ιστορίας, κατώρθωσεν, όχι να διήκη, αλλά να εβρη τουλάχιστον μικράν φιλοξενίαν εν τῷ βιβλίω του κ. καθηγητοῦ, διότι δεν έλάβομεν τον καιρόν να το διεξέλθωμεν. Ούχ ήττον αν όχι το ελληνικόν πνεύμα, βεβαίως όμως το πνεύμα των άλλων έργων του συγγραφέως καταπλημμυρεῖ και το νέον τουτο πόνημά του, καθ' όσον δυνάμεθα να κρίνωμεν από τῶν πρώτων σελίδων, εν αἰς εύθύς άμέσως ο άναγνωστής διδάσκαται ότι ή Ακρόπολις αἰωρεῖται υπό τον γλαυκόν ούρανό, ο Σωκράτης άποκαλύπτεται ότι άφηκεν άπογόνους εν τη νέα Έλλάδι επίσης φθονομένους, ή αύγή του μέλλοντος έναγκυλιζεται την πρωίαν του παρελθόντος, το φῶς του παρόντος ύποψώσκει άνέσπερον, δεγελᾷ ο σκεπερώδης όρίζων των μεσαιωνικών χρόνων και ή ιστορική άλυσις περιβάλλει την φιλοσοφική πυρκαϊδα κτλ.

Άρκοῦμενοι επί του παρόντος νάναγγείλωμεν μόνον την έκδοσιν αὐτοῦ, άφιερῶμεν εις τον φιλόπονον συγγραφέα το επόμενον περί του βιβλίου του επίσης ελληνικοῦ πνεύματος τραστίχον:

Ήν είδες ότι σέπαιρνε των εύσεβῶν το ρεύμα
Άμέσως το ελληνικόν επεκαλέσθης πνεύμα
'Αλλ' όμως δεν σε έσωσεν ούτε αυτό, Καζάζη,
Τίποτε φαῦ! τον πάσσαλον τον εύσεβῆ δεν βγάξει.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ — ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Δέν ηξεύρω αν τὸ εἶπε κανεὶς προητέρα· ἀλλ' ἐπειδὴ σήμερον εἶνε πρωταπριλιά, καὶ ἂν τὸ εἶπε κανεὶς, γελᾶσθ' ἔτε καὶ πάρτε το γιὰ δικό μου. Τὸ πρῶτο πρωταπριλιάτικο γέλασμα ἦτον ὁ κανονισμὸς τῆς πρωταπριλιάς ὡς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται τὸ ψεῦδος. Οἱ ἄνθρωποι αὐταπατώμενοι ὤρισαν εἰδικὴν ἡμέραν πρὸς τοῦτο, ἐνῶ πολὺ καλὰ ἐγνώριζαν ὅτι ὅλον τὸ ἔτος εἶνε μία μεγάλη διαρκὴς πρωταπριλιά.

Δέν νομίζετε ὅτι τὸ λογικώτερον καὶ ἀληθέστερον θὰ ἦτο ἂν ὠρίετο μὲθ' ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια;

Ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ἰσχὺν τῆς πρωταπριλιάς ἐπὶ τῶν ἄλλων 364 ἡμερῶν τοῦ ἔτους εἶνε ἡ τόλμη, μεθ' ἧς ὁμολογεῖ ὅτι ἀγαπᾷ τὸ ψεῦδος. Δέν εἶνε καμία τῶν βλακωδῶν ἀδελφῶν τῆς, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐντρυφᾷ εἰς αὐτό· ἀλλ' ὅλοι νομίζουν, ὡς ἀγγίλιδες δέσκοι-ναι, schoking νὰ τὸ ὁμολογήσουν.

Ἄν ὑποθεθῆ ὅτι δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον εἶνε ἀναγκαῖα μία ἡμέρα διὰ νὰ εἰπῆ ψεύματα, βεβαίως ὅμως ἡ πρωταπριλιά εἶνε περιττὴ διὰ τοὺς μεσίτας, τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς παπάδες.

Ἡ ἐφετητὴ πρωταπριλιά μας ἔχει τοῦτο τὸ ἔκτακτον, ὅτι κατ' αὐτὴν θὰ ἐνεργηθῆ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Ἐπομένως ὅ,τι ἀποτελεσμά καὶ ἂν ἔχη μ' ἔχετε νὰ τὸ θεωρήσετε ψεύτικον.

Θαυμάσατε δὲ καὶ τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀβροφροσύνην τοῦ κ. Καζάζη πρὸς τὸ φιλόν σας, θελκτικαὶ Ἀθηναῖται. Προσδιώρισεν ἐπιτηδες τὴν πρωταπριλίαν ὡς ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς, ὅπως δυνήθητε ἄνευ τύψεων καὶ ψευστῆτες ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν σας.

Εἶνε περίεργον πῶς κατήντησεν ἀπογραφή ἐν Ἀθήναις νὰ στυπεννοῆ καὶ νομφθηρίαν. Ἐφέτος ἰδίως πλέον καὶ δικαίως αἱ δύο αὗται λέξεις καταγράφει συνώνυμοι, ἀφοῦ ἡ ἀπογραφή ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Παρηκσιδῶν μεταβιβάσθη εἰς τὸν κ. Καζάζην.

Κατὰ τινὰ φίλον μου ὁ κ. Λομβάρδος εἶχεν ἄλλην σκοπὸν συναινῶν νὰ ἀριστῆ ὡς ἡμέρα ἡ πρωταπριλιά. Θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἠύξησεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐκπυφελήθη τῆς σμυροῦς τῶν ἐκ Τήνου προσκυνητῶν εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπως τοὺς πέρασεν καὶ αὐτοὺς διὰ κατοίκους. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ὁ ὅρος, ὅτι πρὸ διεθῶν τὴν προηγουμένην νύκτα ἐν τινὶ μέρει τῆς πόλεως θεωρεῖται ὡς κατοικῶν ἐν αὐτῇ.»

Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον—ἐξακολουθεῖ ὁ εὐφυὴς φίλος—δὲν ἀποπέμπονται καὶ αἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκ Συρίας ἐπαίτιδες, ὅπως μένουναι συντελοῦσιν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Πολλοὶ εὐδοκῶντες νὰ λάβωσι τὰ δελτάρια τῆς ἀπογραφῆς νομίζοντες ὅτι τοῦτο ἦτο ἄλλα, ἐπρόκειτο δὲ κυρίως καὶ ἐπιβολῆς κανενὸς νέου φόρου. Καὶ τοῦτο δὲ ἐδικαιολογεῖ ἡ πρωταπρι-

λιάτικη ἀπογραφή, δίδουσα τὸ προνόμιον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ γελᾶσθ' ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς ὄχι-ὑπάρχουσας ὁπισθεν τοῦ ἐθίμου.

Καὶ ἄλλη εὐφυὴς παρατήρησις, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ τελειόνομεν. Εἰς τὴν στήλην τῶν δελταρίων τὴν δηλοῦσαν τὰ ἐπαγγέλματα, ὑπὸ τὰ: ὑπάλληλοι, δικηγόροι καὶ δημοσιογράφοι, δέν πρέπει νὰ σημειοῦνται πῶσοι εἶνε, ἀλλὰ πῶσοι δέν εἶνε τοιοῦτοι.

POISSON D'AVRIL.

ΠΕΡΑΣΑΝ

Περάσαν ἡ γιορταὶς καὶ ἡ παράταις,
Ἐφρονιμέψαν πλέον οἱ τρελλοί,
Ἐπάψαν τ' Ἀφερτούλη ἡ παρλάταις,
Ἐκλείσθη καὶ ἡ ἀγομος βουλή.

Ἐχόρτασ' ὁ Τριχούνης, δέν ψηφίζει
Νομοσχεδίων ἄλλων ὄρμαθ'...
Τώρα γιὰ σέ, νομίζω, πῶς ἀρχίζει
Δαί, ἡ ἐβδομάς σου τῶν παθῶν.

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος μετέβη νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ἔργο τοῦ Κεφαλαρίου μὴ τυχόν ἐμολύθη. Ἡ πόλις ἔπρεπε νὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. Λομβάρδον νὰ μὴ μεταβῆ, διότι ἡ ἀνάμειξις τοῦ ἰσως θὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τὸ ποδοῦμενον ἀποτέλεσμα.

***

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς σκηνδαλώδους ἐρωτήσεως τοῦ κ. Λάνδερερ περὶ τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Σαβόρως ἐν τῇ Νέα Ἐφ' ἡμερῇ δὲ εἰς ἔλεγον ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἦν καὶ ὁ ἀξιόσεβαστος χημικὸς ν' ἀφήσῃ τὰς συμβουλάς κατ' ἡμέραν καὶ νὰ γράψῃ μίαν καταγγελίαν κατ' ἡμέραν, ἀφοῦ εὐδοκίμει τόσον εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος.

***

Περὶ τοῦ κ. Δεμάθου ἡμεῖς δὲ μάθ' αὐτὸ τίποτε. Δέν θὰ τὰ ἐπιστεῦμεν δὲ, ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ συλλογῆσεως τοῦ ἀξιότιμου ὑπαλλήλου πρὸς τοὺς κατοικοῦντας, δημολογουμένης πληρῆστατα ἐκ τῆς στενῆς σχέσεως ἣν φαίνεται ἔχειν τὸ κομψὸν ἄτομον τοῦ μετὰ τοὺς καθρέφτας.

***

Τί ἀρὰ γε ἐκ τῶν ἀπαιρητικῶν σημάτων τῶν τελευταίων ἡμερῶν φοβηθεῖσα ἡ Πόλις ἐπέθηκε ὡς πρὸς τὴν πατριαρχικὴν ζήτημα; Τὴν λαμπαδηφόρον τῶν φοιτητῶν, τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀφ' ἑρτούλη, τὸ ποίημα τοῦ κ. Ταβουλάρη ἢ τὴν ἀπολυτικὴν ἀποκρίσιν τοῦ ἐμπορικοῦ τοῦ δημοφειλοῦς καὶ μετ' ἑλίου κλπ. καὶ κ. Ζήση;

***

Ἐὶν ὁ Δαβὶδ ἐβλεπε σήμερον τὸ ἐν τῇ περιοδικῇ ξυλογηφίμα τοῦ ἐκ τῆς ἱστορίας ἐκθέσει καλλιτεχνήματός του ἀναμφί-δωλως θὰ ἀνεκρίνε: Οἱ βαρβαροὶ δέν τὸ ἐπυροδόλησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξυλογράφησαν.

Τρέψετε τὸ Πάριον
'Στ' ANTONA...
Σπυρωτὸ σὰν κεχρὶμπαρί,
Θεὶ νὰ βῶσῃ καὶ θὰ πάρῃ